

[Handelsministeren.]

afgørende Indflydelse paa Seddelbankens Politik. Der findes, mig bekendt, heller ikke noget Land, i hvilket Regeringen ikke udøver og maa udøve en afgørende Indflydelse paa Seddelbankens Pengepolitik.

Jeg maa for øvrigt sige til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at jeg synes, at Venstre selv har givet en god Anvisning paa Betimeligheden af, at man har et vist Indseende med Pengevæsenet. Det er ikke mere end nogle faa Maaneder siden, at Venstre her i Rigsdagen stillede Forslag om, at vi skulde sætte en fast Rentemarginal for alle Sparekassers og Bankers Udlaansvirksomhed. Kraftigere Indseende med Pengeverdenen kan der dog formentlig ikke være Tale om at træffe end det, der ligger i, at man bestemmer hele Bankens Forretningsgang, bestemmer, hvilken Fortjeneste Banken maa have. Jeg ser ganske bort fra, at den paagældende Rentemarginal ikke var hensigtsmæssig, det er en Sag for sig. Men alene dette, at man principielt stiller sig paa det Standpunkt, at Staten skal bestemme, hvilken Rentemarginal de paagældende Institutioner maa have, er det krasseste Udtryk for, at man vil bestemme over Pengeverdenen.

Jeg skal ikke gøre nogen Indvending mod Venstre, fordi det har stillet sig paa det Standpunkt. Jeg har sagt, at jeg kunde være meget interesseret, og jeg er det fremdeles, i dette Forslag, jeg har bare ikke ment, at det var praktisk anvendeligt, saaledes som det var opstillet. Men efter at Venstre har stillet sig paa det Standpunkt, jeg her har omtalt, har givet Udtryk for det paa den Maade, som sket er, har Venstre virkelig ingen Beføjelse til at angribe den nuværende Regering for Socialiseringsbestræbelser.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, og det blev ogsaa sagt, da Lovforslaget i Fjor var til Behandling, at det var et uklart Formaal, der var angivet for Bankens Virksomhed i Lovforslagets § 1. Jeg kan henholde mig til, hvad jeg sagde dengang om dette Formaal. Jeg tror ikke, det er muligt at udforme det paa en mere tilfredsstillende Maade, end her er gjort, idet der siges: „Danmarks Bank har til Opgave i Overensstemmelse med denne Lov og de i Henhold til Loven udfærdigede Forskrifter at opretholde et sikkert Pengevæsen her i Landet samt at lette og regulere Pengeomsætning og Kreditgivning.“

Jeg tror ikke, det er muligt at binde nogen Seddelbank kraftigere, end her er foreslaaet. En vis Bevægelsesfrihed maa der

være ogsaa i dette Forhold, og de Eksempler, vi har at henvise til i Udlandet, er tilstrækkeligt til at overbevise alle om, at det kan ikke nytte noget at skrive noget i en Paragraf dette Forhold vedrørende, som alligevel ikke kan overholdes. Men da nu det ærede Medlem Hr. Himmelstrup er utilfreds med denne Udformning af Formaaalsparagraffen — og jeg maa sige, at jeg ikke formaar at give en bedre Udformning —, vil jeg henstille til det ærede Medlem eller andre, som er i Stand til at give en sikrere og bedre Rettesnor for, hvad Formaalet skal være, saa at udarbejde et bestemt Forslag desangaaende.

Alle de øvrige Bestemmelser, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har omtalt, Valgbarhedsbestemmelserne i §§ 3 og 4 og § 25, i hvilken Nationalbankens Forhold til selve Bankloven er omtalt, o. s. v., kan vi forhandle om i Udvalget. Jeg er villig til at forhandle om alle disse Spørgsmaal, for at vi kan naa til den bedst mulige Udformning.

Nu maa man jo, det vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, forstaa, at man maatte naturligvis stille sig noget anderledes med Hensyn til Nationalbankens Underkastelse under Banklovens Bestemmelser, saa længe Nationalbanken var en privat Aktiebank, end man maa gøre, naar den bliver en Samfundsinstitution, saaledes som der her er Tale om, thi saa faar man et ganske andet Indseende med Banken gennem den Repræsentation, der vælges, end man havde tidligere. Men om § 25 er over for alle Forhold saaledes, som den bør være, det kan vi forhandle om, det er ikke noget principielt afgørende. Jeg har ikke noget imod, om man i højere Grad end foreslaaet giver Danmarks Bank ind under Banklovens almindelige Forskrifter; men jeg maa sige, at der er ikke den Nødvendighed for at have den under Bankinspektionen og Bankloven, nu da Banken bliver en Samfundsinstitution, som der er, saa længe Banken er en privat Aktiebank.

Det er rigtigt, at det Reglement, der skal udarbejdes, er af meget stor Betydning, og jeg skal gerne drøfte med Udvalgsmedlemmerne, hvorledes Bankreglementet i det store og hele skal udformes. Men det maa naturligvis udformes paa Lovens Grund. Naar Loven er vedtaget, er der givet en Rettesnor i det store og hele for, hvorledes Bankreglementet skal være. Der kan fornuftigvis ikke indføres Ting i Bankreglementet, som strider mod Loven, lige saa lidt som der maa være Undladelser i Bankreglementet, som har til Følge, at enkelte